

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΙΔΡΥΓΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΕΚΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1954

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑ ΉΝΩΜΕΝΑ ΕΘΝΗ

Φυσικά δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τὸ Κυπριακὸν ζήτημα εἶναι μιὰ λογικὴ, ἠθικὴ καὶ ὠραία ἀπόθεσις, ποὺ γεμίζει τὴν ψυχὴν μας καὶ μᾶς κάνει νὰ ἀγανακτοῦμεν ὅσες φορές οἱ ξένοι δὲν δεικνύουν τὴν ἀπαιτούμενην κατανόησιν. Δι' ἡμᾶς εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἀλυτρωτικὰ μας ζητήματα, τὰ περισσότερα τῶν ὁποίων βρῆκαν τὴν λύσιν τους, καὶ ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν ἐκδήλωσιν μέσα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς φυλῆς καὶ τοῦ ἔθνους μας.

Μὲ βάσιν τὴν ἐλληνικότητα τῆς νήσου μας, καὶ μὲ ὄπλα τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης προσεπαθήσαμε νὰ πείσωμε τὴν παγκόσμιον κοινὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ Πανελλήνιος ἀξιολογία τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν αὐτὴν ὁ πνευματικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἔκαμε τὸ καθήκον του. Κατόπιν ἀπὸ αὐτὴν τὴν προπαρασκευὴν ἐφέραμε τὸ ζήτημά μας εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη. Τὶ φυσικώτερον τούτου ἀφοῦ ὁ διεθνὴς αὐτὸς ὄργανισμὸς ἐδημιουργήθη διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν εἰρήνην εἰς ὅλον

τὸν κόσμον, βασιζεται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἰσότητος δικαιωμάτων καὶ αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν καὶ ἐγγυᾶται τὴν διασφάλισιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας :

Μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ γράφονται αἱ γραμμαὶ αὐταὶ ἐπετύχαμε νὰ ἐγγραφῇ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς παρούσης Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ περιμέ-

νομε μετ' ὀλίγας ἡμέρας νὰ συζητηθῇ εἰς τὴν οὐσίαν του. Παρ' ὅλον ὅτι εἰμεθα αἰσιόδοξοι πὼς ἡ πλειοψηφία τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν θὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ πρὸς αὐτοδιάθεσιν, δὲν νομίζομεν ἀναγκαῖον νὰ κάμωμε προβλέψεις ποιά θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀνωτάτου αὐτοῦ Διεθνoῦς Ὀργανισμοῦ. Ὅτε αὐταπατώμεθα πὼς μὲ μιάν οἰανδήποτε ἀπόφασιν πρόκειται νὰλυθῇ ἀμέσως τὸ ζήτημά μας, ἀφοῦ αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν ἔχουν μόνον ἠθικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν. Εἰς τὴν ἐξέλιξιν ὁμως τοῦ ζητήματός μας ἔ-

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΚΥΠΡΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΟΣ Γ'

πεκτήσαμεν ἤδη ἓνα ὄπλον, μὲ τὸ νὰ εἰσαχθῆ τοῦτο καὶ συζητηθῆ εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη. Καὶ τὸ ὄπλον αὐτὸ θὰ εἶναι ἀκόμη πειθὺν δυνατὸν ἂν ἐπιτύχωμε καὶ εὐνοϊκὴν ἀπόφασιν.

Ἐκεῖνο ποῦ μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτὴν τὴν στιγμήν, ποῦ γράφομεν δι' ἓνα ὄργανον τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, εἶναι νὰ διαπιστώσωμεν ἓνα φαινόμενον ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς σημασίας καὶ νὰ δώσωμεν ἀφορμὴν νὰ ἐξαχθῶν ὠρισμένα συμπεράσματα. Εἶναι πράγματι καταπληκτικὸν ὅτι τὰ μεγάλα κράτη ποῦ θέλουν νὰ εἶναι οἱ στυλοβάται τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν βάζουν πειθὺν πάνω τὴν σκοπιμότητα καὶ τὰ συμφέροντά των ἀπὸ τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ σκοποὺς τοῦ Ο.Η.Ε. Τοῦλάχιστον αὐτὸ συνέβη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου. Καὶ ἀκόμη πειθὺν καταπληκτικὸν εἶναι τὸ φαινόμενον, ὅτι κράτη εὐρωπαϊκὰ ποῦ ἐστήριξαν τὴν πνευματικὴν τοὺς ἀνάπτυξιν πάνω στὸν Ἑλληνικὸν Πολιτισμὸν καὶ ποῦ θεωροῦνται ὡς φορεῖς τῶν ἀνωτέρων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιών καὶ ὡς ἡ ἀφρόκρεμα τῆς σημερινῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητας, αὐτὰ ἔδειξαν καὶ τὴν μεγαλύτεραν ἀχαριστίαν ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀπεχθεστέραν περιφρόνησιν πρὸς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν.

Ὁ πνευματικὸς μας κόσμος, ποῦ διατηρεῖ κατὰ τὸν ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον δε-

σμούς μὲ τοὺς διανοουμένους τῶν χωρῶν αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐξαγάγῃ τὰ ἀναγκαῖα συμπεράσματα καὶ νὰ ἐνεργήσῃ καταλλήλως. Πρέπει νὰ κινήσῃ τοὺς διανοουμένους τῶν χωρῶν αὐτῶν νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὴν στάσιν τῆς πατρίδος των. Ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Εὐρώπης πρέπει νὰ ἐξεγερθῆ, διότι εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη ἔλαβαν μαθήματα ἠθικῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας ἀπὸ νέα κράτη τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, ποῦ μόλις τελευταίως ἐδημιουργήθησαν καὶ ποῦ δὲν εἶναι εἰς τόσον βαθμὸν δφειλέται τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Εἰς τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη οὔτε ἡ Ἑλλάς, οὔτε ἡ Κυπριακὴ ὑπόθεσις ἔχασαν τίποτε. Τοῦναντίον ἐκέρδισαν. Ἡ Ἑλλάς μάλιστα λόγῳ τοῦ Κυπριακοῦ ἀπηλλάγη πλέον ἀπὸ κάποιαν κηδεμονίαν μεγάλων φίλων τῆς καὶ ἔτσι κατὰ τὴν σύνοδον αὐτὴν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τὰ ἔθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα καὶ εἰς τὰ λεγόμενα ἀποικιακὰ, ἔλαβε τὴν θέσιν ποῦ τῆς ἀπαγορεύουν ἡ Ἱστορία καὶ αἱ παραδόσεις τῆς. Ἐστάθη μπορεῖ κανεὶς ὡς Ἕλληνα μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ εἶπῃ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὴν ἐπιχράτησιν τῶν ἀρχῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῶν λαῶν, διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κόσμου ἀπὸ ἀποικιακὰ καθεστῶτα, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας.

Νέα Ὑόρκη, 10 Δεκεμβρίου 1954

ΣΑΒΒΑΣ ΛΟΪΖΙΔΗΣ

Μέλος τῆς Κυπρ. Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

